

נדרים פד

קושני: איתיביה רבא לרב נחמן: ובעל לאו בכלל בריות הוא? והתנן: **נטולה אני מן היהודים - יפר חלקו ותהא משמשתו, ותהא נטולה מן היהודים**; ואי אמרת בעל לאו בכלל בריות הוא, חלקו אמאי צריך להפר!
תירוץ: לעולם אימא לך: שאני הכא, דמוכחא מלתא דעל היתרא קאסרה נפשה.

	משנה	ברייתא
	יכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה	יכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה ובמעשר עני
תירוץ רב יוסף	רבנן וחכ"א: קורא שם ואין צריך להפריש למ"ד ספקו טובל, קסבר: אית ליה טובת הנאה, וכיון דאית ליה טובת הנאה לא מהניא	רבי אליעזר ר"א אומר: אין אדם צריך לקרות שם על מעשר עני של דמאי, ולמאן דאמר [אינו] קורא שם, קסבר: ספקו אינו טובל, וכל שספקו אינו טובל לית ליה טובת הנאה, ושרי ליה לאיתהנווי!
דחיית אבבי	דכ"ע - ספקו טובל, ור' אליעזר ורבנן בהא קמיפלגי, רבי אליעזר סבר: לא נחשדו עמי הארץ על מעשר עני, כיון דאילו מפקר נכסיה והוי עני ושקל ליה הוא - לית ליה פסידא; ורבנן סברי: נכסיה לא מפקר איניש, דמירתת דלמא זכי בהו איניש אחרינא, הלכך נחשדו.	
תירוץ רבא	כאן במעשר עני המתחלק בתוך הבית דכתיבא ביה נתינה, ונתת לכלל אוכלי ואי , משי"ה אסור ליה לאיתהנווי	כאן במעשר עני המתחלק בתוך הגרנות, כיון דכתיב ביה והנחת לעניים , שרי ליה לאיתהנווי.
	רישא	סיפא
	כהנים ולויים נהנין לי - יטלו כו'	כהנים אלו ולויים אלו נהנין לי - יטלו אחרים
דיוק רב הושעיא	אלמא טובת הנאה אינה ממון והא ר' יוסי ב"ר יהודה רבי יוסי בר"י אומר: אינו משלם אלא דמי חולין שבו ור' יוסי בר' יהודה סבר טובת הנאה אינה ממון	אבל להני לא, אלמא טובת הנאה ממון! הא רבי הגונב טבלו של חבריו ואכלו - משלם לו דמי טבלו, דברי רבי דרבי סבר טובת הנאה ממון